

мнѣние безъ да се губи врѣме, да се направятъ всички възможни усилия, за да се спрѣ напрѣдванието на Руситѣ. Той изложи на Султана походния планъ, който бѣше вече прѣдлагалъ на Абдулъ Керимъ паша и прибави най-послѣ, че не е получавалъ никакво извѣстие за прѣминаванието на Дунава отъ Румжнитѣ при Флорентинъ, нито пъкъ нѣщо, касателно до Сърбитѣ.

Султана попита тогава Османъ паша, съ колко войски разполага, колко мисли да остави въ Видинъ, съ какви сили тѣкми да прѣдприеме движението, което проектира и въ кое направление има намѣрение да трѣгне. Марешала, слѣдъ като отговори на тѣзи запитвания прибави, че намѣрението му е да заеме Тетевенския Балканъ, Троянския проходъ и Орхание и че щомъ отбратителната Дунавска линия е вече форсирана, то, той би могълъ да вземе една частъ отъ Раховскитѣ и Никополскитѣ войски и да ги присѣдини къмъ своя отрядъ. Никополъ, особено, прибавяше той, нѣма вече никакво значение, понеже затворенитѣ въ него войски не могатъ се възпротиви на неприятелското нашествие въ вѣтрѣшността на страната; па, освѣнъ туй, Никополъ, по никой начинъ, увѣряваше той Султана, не би могълъ да устои на една силна атака и, че би било, слѣдователно,